

אחווה אינה חוזרת ביובל, ומשום כך אינה חוזרת לבעלים הראשונים להיות להם אחווה. אבל הכא בדרשה "לאשר קנהו מאתו", שמדובר בשדה "שמכרה" כהן, דקא הדרה, כלומר: שיש בה דין חזרה ביובל לבעל האחוזה [כשאר שדה מקנה שהקדישה], ואם כן היינו אומרים שכיון שחוזרת ביובל תיהדר למרא קמא שהוא בעל האחוזה הראשון, לכן: כתב רחמנא "לאשר קנהו" שאע"פ שחוזרת — אינה חוזרת לבעלים הראשונים, אלא לכהן שהוא בעל האחוזה עכשיו.

ואי כתב רחמנא רק "לאשר קנהו" שמדובר בחזרה "ביובל", היינו אומרים שדוקא כאן אינה חוזרת לבעל האחוזה הראשון, כיון דלא קא יהבי בעלים דמי השדה להקדש, ואנו דנים שתחזור לו בחנם כשאר יציאת יובל, ומשום כך אינה חוזרת לבעל האחוזה הראשון, אלא לכהן בעל האחוזה. אבל הכא בפסוק "לא יגאל" שמדובר בחזרה להיות שדה אחווה על ידי גאולה, דקא יהבי הבעלים הראשונים דמי השדה להקדש, ואם כן תיקום בידיהו של בעלים הראשונים, ותהיה להם שדה אחווה שאינה יוצאת ביובל, לכן: כתב רחמנא "לא יגאל", שאף על ידי נתינת דמים אינה חוזרת לבעלים הראשונים.

תו מפרשינן: ואי כתב רחמנא "לא יגאל" לבד, ולא כתב לא יגאל "עוד", הוה אמינא לא תיפרוק כלל — השדה שיצתה לכהנים מההקדש, והקדישה כהן — על ידי הבעלים. ואפילו להיות להם שדה מקנה כשאר פודים, לכן: כתב רחמנא "עוד", ללמד: לכמות שהיתה שדה אחווה לבעלים

לוקח והיא אצלו שדה מקנה, וגאלה אחר מיד הקדש, ובכל הקדש שדה מקנה, משהגיע יובל חוזרת לבעל האחוזה, ואם כן יכול תחזור לבעלים הראשונים הוא הישראל שהיתה לו מתחילה שדה אחווה?! תלמוד לומר: לומר: ישוב השדה לאשר "קנהו" מאתו, ואי אפשר לפרש שתחזור לישראל בעל האחוזה הראשון שהקדישה, שהרי לא נקנית כלל מאתו אלא הקדישה, אלא לכהן חוזרת שממנו קנאה המקדיש השני, שהיא לו "עכשיו" אחווה.

הרי למדנו, שכיון שלא גאלו הבעלים הראשונים ביובל ראשון ויצאה השדה לכהן — ומכרה, שוב אינה חוזרת להם להיות שדה אחווה על ידי חזרת יובל, וראיה למה שהתפרש בכרייתא הראשונה, שמשיצאה השדה לכהן — והקדישה, שוב אינה חוזרת להיות להם שדה אחווה על ידי גאולה, מהפסוק "לא יגאל".

ומפרשינן: ואיצטריך גם למיכתב "לאשר קנהו", שלא תחזור שדה אחווה שיצתה לכהנים ביובל לבעלים הראשונים שהיתה שדה זו להם שדה אחווה, ואיצטריך למיכתב "לא יגאל" — השדה שיצתה לכהנים — לבעלים הראשונים על ידי גאולה להיות להם שדה אחווה.

וטעמא: דאי כתב רחמנא "לא יגאל" שמדובר בשדה "שהקדישה" הכהן, היינו אומרים, שדוקא בזה אינה חוזרת לבעלים הראשונים להיות להם שדה אחווה, כיון דלא קא הדרא כלל, כלומר: שכבר פקע ממנה דין חזרה לכהן שהוא בעל האחוזה להיות אצלו שדה אחווה, שהרי הקדש שדה